

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség.

hova a lap szellemi részét és a
nyilvántartott közleményeket
küldeni kell:

Városház-tér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig.

Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:

Wesselényi és Könyg
könyvnyomdája

(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. bank- és váltóüzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytőzsdéjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

Előfizetési felhívás.

Lapunkra július hó elsejével új előfizetést nyitottunk.

A kezdet nagy nehézségein szerencsésen átestünk; a mélyen tisztelt nagy közönség megmutatta, úgy Miskolcz városában, mint az egész megyében, sőt a távolibb vidékeken is, hogy a „Szabadság“-ot a mi legszentebb politikai meggyőződésünk, hitvallásunk lapját már a kezdetben is töle kitelhetőleg támogatja. Minden szónál jobban bizonyítja ezt a tett, melyszerint 630 rendes előfizetőt nyert e lap most már rövid három havi fennállása óta. Kezdetnek ez igen szép eredmény. A szerkesztőség és kiadóhivatal meg is tett minden emberileg lehető, hogy úgy a lap nemes alapítóinak, mint előfizetőinek és pártunk minden tagja óhajainak, az igazság szeretetén alapuló jogos kívánalmainak eleget tegyen. Megnyugtató bennünket az a tudat, hogy minden irányban annyit tettünk, a mennyit csak lehetett, többet nem tehetünk, többet nem is kívánhatunk tőlünk. Szolgáltuk híven és odaadással pártunk politikáján kívül a helyi vagy városi, megyei, valamint a köz és társadalmi érdekeket, a közgazdaságot és tanügyet.

Igy szolgáljuk a jövőben is a mélyen tisztelt nagy közönséget, sőt ha előfizetőink jobban felszaporodnak, ha elveink harcossai úgy anyagilag, mint erkölcsileg még jobban támogatnak, a jövőben azon kellemes helyzetben leszünk, hogy még többet nyújthatunk. Munkatársaink a következők: Herman Ottó, dr. Horváth Ádám, Kecskemét országgyűlési képviselője, Mocsáry Lajos, Illyés Bálint országgyűlési képviselő, Kovács Lajos és Bársony János pártunk miskolczi el-

nökei, Tóth Pál, Porcs János főmunkatárs, dr. Zsindely István, dr. Ballagi János, Forgács Endre, Apostol Bertalan, Szalóczi Pál, Ellend József, Csik Dániel, Gergely János, Borsodi Kovács Béla, Vajdai Szabó István, Goldberger Simon, Seidman Bertalan, Pásztor Zoltán, Bándy Endre, és Ardényi Dezső. Ezekon kívül van a lapnak még tizenöt kiváló munkatársa, kik alnév vagy jegy alatt tisztelték meg lapunkat jeles dolgozataikkal. Vannak a lapnak nagyon jártas és tapasztalt jó referensei és biztos kilátásunk van arra, hogy jó munkatársaink száma folytonosan növekszik.

Ily kezdet után kérve kérjük lapunk minden tisztelt barátját, hogy előfizetését megújítani, illetőleg ügyünknek újabb pártfogókat is megnyerni kegyeskedjék. Akik még előfizetési kötelezettségeiknek eleget nem tettek, teljesítsék azt mihamarább.

A lap előfizetési díja helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve folyó évi július 1-től szeptember hó 30-ig 1 frt 25 kr. júliustól december végeig 2 frt 50 kr. A földművelők és az ipartestületi tagok, továbbá községi tanítók és községek egy negyedévre csak 1 frtot fizetnek. A nyáron lakóhelyüktől távol levő t. előfizetőinknek minden újabb díj nélkül küldjük lapunkat nyári tartózkodási helyükre. Azoknak, kik már most előfizetnek, a lapot július hó elsejéig díjtalanul adjuk.

Kiváló tisztelettel

a szerkesztőség és kiadóhivatal.

A kormány dicsősége.

Kárpátoktól le az Adriáig zengi a „szabadelvű“ kürt Szapáry nagyságát s a kormány dicsőségét, ékes himnuszokban hirdeti a világnak azt a meglepő és bámulatos eredményt, melyet ez a mi dicső kormányunk különösen a magyarosodás és a magyar állameszme terjesztésében elért.

Mi is ime bámúlva állunk a fényes eredmény felett. Csodáljuk gróf Szapáry Gyula miniszterelnök államférfiúi bölcsességét, a ki nemzetiségi paktum politikájával s az „alkotmányos költéségek millióival annyira meg tudta nyerni a románok lelkét a magyar állameszmének ! ! ! . . .

Ugy megvette a mi román testvéreink szívét, hogy azok most irántunk tanúsított hazafias lelkesedéstükben Bukarestből így kiáltanak felénk:

„Nem lakta még emberi formába öltözött vadállat Európa földjét a magyarokon kívül!“

Mennyi szeretet és ragaszkodás nyilvánul e néhány szóban ! . . . Vadállatnak neveznek bennünket azért, mert nem vagyunk hajlandók nekik odaadni Erdélyt. Ilát jöjjenek érte, mi is ott leszünk majd a határon.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Furcsa kis kaland.

Fáradtan andalogva minden mélyebb gondolat nélkül ballagtam a harsányi parton, a nap izzasztó heve gyöngyesebb barázdákat vont arcomon, érzéki eltompultságomban nem tudva, mi történik velem.

Apránkint felocsudva fásultságomból, kezdem a tárgyakat magam körül felismerni, bámúlva láttam, hogy utitársam is van és pedig egy mord arcú teljes fegyverzetben levő csendőr káplár.

Félénken, némi csodálattal néztem rá, majd kíváncsiságomat kielégítendő megkérdeztem:

— Hogy kerültünk mi egymás társaságába?

Nem tudtam felismerni biztosan, gúnyt, vagy szánakozást fejez-e ki arca, midőn rajtam végig nézve, szót sem szólt.

Csodálatom nőttön-nőtt és a kérdést ismételttem.

Most megkaptam a választ, a mely csodálkozásomat meglepetéssé változtatta, így hangzott:

— Tudja azt jól maga, hogy börtönbe kísérem.

Csepp kedvem sem lévén a tréfához, boszszantott e felelet, de fájdalom, nem sokára meg kellett győződnöm annak valódiságáról.

— Hát ha nekem nem volna kedvem magával egy úton haladni, kényszerítene-e arra?

— Próbálja meg!

— Pár lépést tettünk ismét e szavak fe-

lett gondolkozva, aztán hirtelen elhatározással irányt változtatva futásnak iramodtam. Utánaem kiáltott:

— Harmincz lépésnyi távolságban álljon meg, különben lövök!

Fenyegetését oeváltotta, mert a kijelölt távolság elhagyása után kalapom golyótól átfurva földre hullt.

Most kétségbe estem, láttam a komoly valószínűség és teljesen ártatlannak érezvén magamat, nem tudtam mily bűn miatt üldöznek.

De meg kellett adnom magamat sorsomnak, leverten ballagtam tovább rémült kíváncsisággal várva a kifejlődést.

Rövid, de annál gyötrelmesebb idő eltelt után egy hegytetőre érve, lábunk alatt nagyobb város terült el, melynek a naptól aranyozott tornyairól visszaverődött fény némi reményt öntött elcsüggedt lelkembe.

Fáradt lábaimat gyorsabb mozgásra ösztönöztem s nem sokára a városba érve egy nagy épület előtt állapodtunk meg, melynek idő által barnított külseje ismét csüggedést keltett bennem.

Mély esengetyű komor viszhangja után nyikorogva tárult fel a hatalmas vaskapu, melyen belépve hosszú sötét folyosón mentünk végig s itt úgy látszik utunk célját elértük.

A fogház felügyelő czellát jelöl ki számomra, s minden további magyarázat nélkül elzártak.

Sorsom bizonytalansága agyamat átjárta, míg a fáradtság s kétségbeesés végre csendes

álomba ringatott. Ártatlanságom érzetében oly mélyen elaluvék, hogy még börtön ajtóm nyitkorgását sem hallottam, midőn másnap reggel a fogház felügyelő czellámba lépve felkötött, hogy mint hosszabb időre elítélt rabot szokás szerint a börtön orvosa elé vezessen.

Az orvos nyájas arca, szelid beszéde felbátorított némileg és kellemetlen helyzetem felől felvilágosítást kértem, mellevé, hogy e kínos rejtély végre megoldást nyer.

De az orvos lelkének tükre kérdésemre rögtön elhomályosult s eleinte gyanakvólag nézett reám, majd gorombám összeszűdött, megparancsolván örömmek, hogy a gyengélkedő betegek szobájába vezessen.

Ez egy, börtönömnél valamivel enyhébb lakhely volt, hol rajtam kívül négy-öt nyomorult egyént találtam, kik beléptemkor undok nevetéssel fogadtak s régi ismerősként üdvözöltek:

— Szervus Reichman megérkezettél? régen várunk már, hogy megy kint a „munka“ s több ilyen kérdést intéztek hozzám.

Félénken vonultam vissza tőlök, gondolkodva, mért szólítanak engem az előttem ismeretlen néven? De csakhamar nem törődtem velem, eszembe jutván, hogy a börtönök lakói egymást újra szokták keresztelni. Nekem talán ez a név jutott.

Kréta No. 2.

(Vége köv.)

Ez a galád izgatás, ocsmány rágal-mazás azóta tört ki nemzetünk ellen nagyobb erővel, mióta Ratiu és társai oly gyalázatos módon felsültek Bécsben, a hol őket a király nem akarta elfogadni. Azóta nem múlik nap, hogy lapjaikban, népgyűléseikben a legszemtelenebb hangon ne vádolnák fajunkat, nemzetünket Európa előtt.

És a mi dicső kormányunk mindezeket a bőszt üvöltéseket, az aljas rágal-makat szó nélkül, összetett kezekkel hallgatja; pedig a miniszterelnöknek a kiegyezési törvény értelmében joga van befolyást gyakorolni a külügyekre. Megkérdezheti Kálnoky gróftól: vajjon megírta-e már e jegyzéket Károly román király kormányához, hogy ezek a nemzetünket inzultáló forradalmi bujtogatások megszűnjenek? De a mi kormányunk nem meri a külügyminisztert kérdőre vonni, fél, hogy megharagszanak rá Bécsben! Már pedig inkább vegyék el tőlünk Erdélyt, a Bánságot és még néhány vármegyét, csak valamiképen Bécs meg ne apprehendáljon! . . .

No, de ne rajzoljuk tovább ezt a gyönyörűségi helyzetet; ismerjük el, hogy a kormány valóban áldásosan működik a magyar állameszmének terjesztése körül! (?) . . .

Most vessünk egy rövid pillantást a kormányra a magyarosodás terén kifejtett működésére. Hát annyit mondhatunk, hogy a kormány e téren itt Borsodvármegyében bravour dolgokat cselekedett.

Ki gondolhatta volna, hogy az ózdi vasgyárban megtelepedett Mocznikok, Safnikok, Rubintok, Krcsmarikok, Novotnykok és Pospisilek rövid fél év alatt olyan jó magyar palócokká alakuljanak át, hogy a dédesi követválasztáson már mint tösgyökeres polgárok „Gazda”, „Rohács” és „Garola” sat. név alatt szavazzanak Ábrányi Kornél ellen?! . . .

De hát az a kortespenz nagy dolgokat képes kivinni a mai világban! Még a halottakat is felkölti síri álmaikból s kényszeríti, hogy menjenek az urnához szavazni!

Szapáry gróf új palóczai, ezek a Csehországból ideplántált magyarok, nagyon helyes dolgot cselekedtek, hogy a dédesi választás lefolyásáról, fellebbenteni kérték a fátyolt. Bessenyei Ferenc vizsgáló biztos azután fellebbentette s megláttuk azt az undorító lélekvasárlás képét, melytől még a szabadelvű párt tagjai is csömörrel fordultak el.

No de ne szomorkodjunk! Ott van a fényes eredmény: az idegen fajú és ajkú gyári munkások magyarosodása! Ez egészen a kormány érdeme.

Hát nem érdemes az ilyen kormányt pártolni? . . .

Tanév után.

Bezárultak a tanintézetek termei; tanárok és tanítványok mennek szerteszét a szünet örömeit élvezni. 10 havi munka után jól esik a pihenés tanárnak úgy, mint tanítványnak.

Miskolcz városában, ahol annyi tanintézet s oly sok tanuló van, talán nem lesz haszon nélkül való pár szót szólni e tárgyról.

A szünet első feladata a pihenés; de ez nem azt jelenti, hogy a tanuló felé se szagoljon a betűnek tanév végétől az új tanév kezdetéig. Módot kell találni, hogy mérsékelten, minden megterhelhetőség nélkül szellemi munkával foglalkozzék a tanuló, hogy el ne felejtse,

amit tanult, hogy el ne szokják a tanulástól, hogy a szünet után ne legyen reá nézve valószínűség a tanulás újra kezdése.

Kétségen felül áll, hogy a szünet legfőbb feladata, hogy a szellemi munka által igénybe vett fejlődő agy pihenésre találjon, szórakozást leljen s az iskola szük padjai közé szorított fejlődő test szabad mozgás által gyarapodjék.

De ezen kettős cél nem minden módon lehet elérni. És éppen ezért nem helyes, sőt veszélyes a tanulót teljesen szabadjára hagyni s reá bízni, hogy a szórakozása módját minden felügyelet nélkül maga válaszssa meg.

Nem romboló hatása-e a tanulóra nézve, ha például övéi elnézik, hogy a szünetet kártyázással s általában szerencsejáték üzésevel töltse el? Ez szenvedély, vagy legalább is megrögzött szokássá válhat, amelyet nem korlátol a szünet, amely felüli fejét a tanév alatt is és elvonja a tanuló figyelmét a komoly munkától.

Az sem helyes, midőn a szülők megengedik, hogy a tanulók olyan környezetbe juszanak a szünet alatt, ahol valósággal elparlagiasodnak.

Óhajtanónak tartanók, hogy az összes tanintézetekben a tornatanítás alkalmából szolid, okos társasjátékokra tanítanak a tanulókat, akik az ilyen testedző játékokkal a szabadban szünet alatt minden felszerelés nélkül, vagy legalább egyszerű, olcsó kellékekkel mulathassanak.

Tudjuk, hogy régebben a tanulók körében sárkányzó, lapdázó stb. társaságok alakultak, ma ilyeneket csak ritkán találunk. Pedig ilyen testedző játékokat komolyabb férfiak is üztek egyszerű séta vagy kvaterkázás helyett.

Buzdítani kell a tanulókat, hogy álljanak társaságokba ilyen testedző játékokkal való szórakozásra. Ne resteljenek jó példával előmenni meglelt férfiak is.

Csak a napokban is olvassuk, hogy Stefania özvegy trónörökösne Balaton-Füreden mily kedvvel játszott a lawn-tennis, sőt ügyességével az ottani egyesület első díját nyerte el. A legmagasabb körökben lawn-tennis, croquet stb. testedző játékokkal erősítik magukat s ilyenekben keresik a szórakozást, mialatt a mi urfiaink büzös kávéházban ülnek s kisasszonyaink szorosban befűzve rontják gyomrukát, egymást látogatván, a „czukkerbekerájokkal” . . .

Szinte agyoncsépett a közmondás: egészséges lélek csak egészséges testben lakhatik. Ámde sajnos, még mindig kevéssé vonjuk le ezen igazságból a következtetést.

Az iskolai testedzésnél a fősúlyt nem mesterséges és költséges műszerek használatára kell fektetni, hanem inkább e mellett olyan játékok tanítására, amelyekkel minden nagyobb s költségesebb előkészület nélkül mulathasson az ifjuság az iskola falain kívül is, tanév alatt úgy, miként a szünetben.

A szünet akkor éri el valódi célját, ha az itt röviden érintettek megvalósulnak. És az ilyen módon eltöltött szünet teszi lehetségessé, hogy a midőn elkövetkezik az új tanév, kipihent agyu, erőteljes, egészséges ifjuság üljön az iskola padjaiba. Az ilyen ifjuság haladhat elő csak a tudományokban. Csak az ilyen ifjuság lesz életrevaló, midőn kilép az iskola falai közül.

Magyarországnak pedig életrevaló, edzett testű, tanult polgárokra van szüksége, csak ilyenek küzdhetik meg a nagy harcokat, melyek feladataink megoldásához vezetnek.

Azért legyenek rajta az oktatók, a szülők, hogy a tanulók szünetüket, szellemi munkájukat el nem hanyagolva, okos, testedző szórakozással töltsék!

Grósz Adolf, pártunk egyik derék és lelkes tagja a „Magyar Hírlap” tegnapi számaiban helyreigazító sorokat közöl azokra a tendenciózus ferditésekre, melyekkel a kormánypárt hivatalos lapja a „Nemzet” a június 13-án tartott vármegyei közgyűlés eseményeit magyarázza. Mi a jelzett cikkre annak idején elmondtuk nézeteinket, de miután Grósz Adolf közleményében sok olyan dolog foglaltatik, melyekre mi nem reflektáltunk, közöljük abból a következőket:

„A kormánylap miskolci tudósítója a kormánypárt fényes győzelmének és Melczer Gyula alispán bukásának hirdeti a megejtett főügyészi választást.

Ez nem felel meg a valóságnak. Most a „Nemzet” tudósítója sem vonhatja kétségbe, hogy a borsodi kormánypárt hivatalos feje nem lehet más, mint a minapában általa jubilált Vay Béla báró főispán; ennek hivatalos jelöltje pedig egyedül a vármegyét 23 év óta szolgáló Jesze István eddigi alügyész volt, ki azonban csak 30 szavazatot nyert s így nem az ellenzéki Melczer Gyula alispán, hanem a főispán, illetve a kormánypárt bukott meg jelöltjével.

Nem áll az, hogy politikai szempontból szavaztak a bizottsági tagok, hiszen maga e sorok írója, kit még soha senki sem vádolt kormánypártisággal, számos elvtársával együtt szintén nem szavazott az ellenzéki alispán jelöltjére. Mind a három jelölt kormánypárti volt s így nem az elv. hanem csakis a személy körül forgott a választás.

Tendenciózus továbbá az az állítás is hogy Szaffka Pál óriási többséggel lett megválasztva, holott csak 22 szótöbbsége volt, és ezt a csekély többséget csak az országos képviselő-választásoknál divó alkotmányos eszközök igénybe vétele által érték el.

A bizottsági tagok elfogulatlan része tehát be fogja üsmerni, hogy a főügyészi szavazás tisztán a jelöltek személye körül forgott, és nem irányult az alispán személye ellen. Joggal kérdezzük, mi módon s minő eszközökkel győzhetette le a népszerűtlen Miklós Gyula a közszereletben álló alispánt?

Sajátságos, sőt szomorúak a borsodi viszonyok! Szomorúak, midőn az intéző körök torzsalkodása megbénítja még a közigazgatás rendes menetét is.

Végül még azt mondja a miskolci tudósító: Grósz Adolf és Terhes Lajos megkísérleték Melczer Gyula lemondási határozatát megingatni; Grósz Adolf és Terhes Lajos igen tisztességes, jóra való emberek, de nem alkalmasak arra, hogy a vármegye közérzetét tolmácsolják.

Felkérem a cikkirót, nevezze meg nyíltan azokat a vezérférjakat, kik Melczer Gyula alispán hivatalos működésével egyet nem értvén, alkalmasabbak lennének a vármegye közérzetének tolmácsolására, jelölje meg a népszerűséggel bíró egyéniségeket!

Melczer Gyula alispán lemondását nem fogadja el a megye közgyűlése és nem fogja elfogadni jövőre sem. Felteesszük Melczer Gyula kipróbált köteletségérzetéről, hogy semmiféle klikk sáfarkodásának, sem egyes ember terrorizmusának nem engedi át a díszes helyet, melyet a közbizalom megfog tartani számára.

Különb is a közel jövő nekem fog igazat adni és nem a „Nemzet” tudósítójának.

Grósz Adolf.

Julius 6-án déli 12 óráig lehet pályázni az ev. ref. egyház bérházának építésénél egyes munkákra. A tervet naponként 9 órától 12-ig és 3-tól 5-ig lehet megnézni az egyház pénztári hivatalában.

Julius 10-ig lehet pályázni a miskolci kir. törvényszéknél egy II. osztályu jegyzői állásra és a járásbiróságnál albirói állásra.

Szerkesztő postája.

„Bojtorján”-nak. Csak bátran, de jót!

Edelmann Mór úrnak. Helyben. Teljesen igaza van, de a hirdetésekrol a szerkesztő nem felelős. A képviselők választási listája a városnázán július 5-től 25-ig közszemlére vannak kitéve.

Fekete István úrnak M.-Csáth. Nagyon szépen köszönjük a becses érdeklődését. Felhasználjuk és kérjük a jövőben is.

Sopron. Levelem elment; üdvözlöt a viszontlátásig.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

4884. és 4886.
1892. sz.

HIRDETMÉNY.

Rác János miskolci lakos Széchenyi-utcai 20. sz. háza utcafeleli pinczjében elhelyezve levő

fagygyú-olvasztó műhelyt

és szappanfőzőt a jelenleg épülő Szinva melletti háza egyik szobájába szándékozván elhelyezni, e czélból telepengedély kiadásáért folyamodott.

Ezen kérelem folytán és az 1884. XVII. t.-cz. 25—27. §-ai értelmében a helyszínen tartandó nyilvános tárgyalás határidejéül **f. 1892. július 5-nek d. u. 2 órája** kitézetik.

Miről a közönség azzal értesítettik, hogy az áthelyezni szándékolt fagygyú-olvasztó és szappanfőző berendezése ellen észrevételeit a nyilvános tárgyalás alkalmával akár szóval, akár írásban bárki megteheti.

Kelt Miskolczon, 1892. június 27-én.

A városi tanács:

Polgármester távollétében:

Pallaghy Béla,
v. első tanácsnok.

v. 278. sz.
1892.

Árverési hirdetmény.

Alóliirt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az edelényi kir. járásbiróság 1877. évi 8366. számú végzése következtében Dr. Klein Ignác által képviselt Dróth József javára Olajos Calvin János ellen 252 frt s jár. erejéig fogantositott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 330 frtra becsült 1 olajütőgép felszereléseivel, 2 ló, 1 kocsis és sertések-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság 4868/1892. számú végzése folytán 252 frt tőkekövetelés, ennek a lajاراتok napjától járó kamatai és eddig összesen bíróságon már megállapított költségek erejéig S.-Pálfalán alperes lakásán leendő eszközzésére **1892. évi július hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Miskolcz, 1892. évi június hó 25. napján.

Sarkady János,

kir. bir. végrehajtó.

1—1

A legújabb eredeti karikahajós

varrógépek

családi és ipari használatra, továbbá a legjobbgyártmányú **Singer, Howe, Cylinder és Teutonia (Vibrating-Shuttle)**

varrógépek, nemkülönben mindennemű

géptük és géprészek a legolcsóbb árakban részletfizetésre is kapható 4—25

SCHWEITZER HENRIK

varrógépraktárban MISKOLCZON
Király-utca 5. sz. (Lichtenstein-ház).



PÁLYAZAT.

A tiszáninneni ev. ref. egyházkerületnél megüresedett

pénztárnoki állásra

pályázat hirdettetik; a pályázati feltételek a következők:

1. Évi fizetés 1000 frt, lakbér 400 frt, irodai átalány 10 frt 50 kr.
2. Pénztárnok Miskolczon lakni s alkalmas hivatalos helyiségről gondoskodni tartozik; oly állást, mely hivatalos órákhoz van kötve, vagy gyakoribb távollétet von maga után, nem viselhet.
3. Biztosítékul 2800 o. é. frt teendő le készpénzben, óvadékképes értékpapirokban, vagy zálogjogi bekebelezéssel biztosított kötvényben.
4. A pályázati kérvények **f. évi augusztus hó 1-ig** alólirott nál adandók be.
5. A választás a **szeptemberi egyh. ker. közgyűlésen fog megejtetni** s ugyanakkor határoztatik el a hivatalba lépés ideje is.

Kelt Miskolczon, 1892. június 27-én.

Kun Bertalan,

ev. ref. püspök.

2—3

1087. sz.
tkvi 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A mező-kövesdi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csókás István végrehajthatónak Dománszki Rozál férj. Tóth Andrásné végrehajtást szenvedett elleni 100 frt követelés és járuléka iránti ügyében a miskolci kir. törvényszék területén lévő, ostorosi 315. sz. tjkvben A. 7. 1. r. 1808. hrsz. a. fekvő s 84 frt 53²/₆ kr. dézsmaváltsággal terhelt szőlőre az árverést 960 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1892. év július hó 14-ik napján délelőtt 9 óra-kor** Ostoroson megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Mező-Kövesden, 1892. április hó 18-án, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál

1—1

Kun József, kir. albiró.

A SZABADSÁG

politikai, társadalmi, közgazdasági, tanügyi és helyiérdekű lap.

A miskolci függetlenségi és 48-as párt közlönye.

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt 25 kr.
Félévre	2 " 50 "
Egész évre	5 " — "

Hirdetések

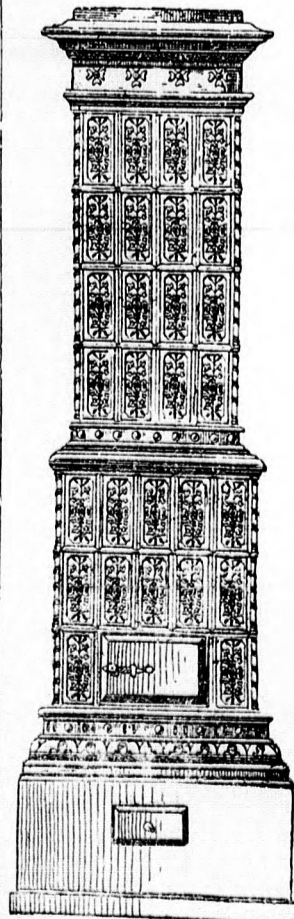
e laprésére felvételnek a kiadóhivatalban

WESSELÉNYI és KÖNIG könyvnyomdájában.

VLADÁR KÁROLY

cserépkályhagyára 4-16

MISKOLCZON, FAZEKAS-UTCZA 38.



Cserépkályhám

a legolcsóbbaktól a legfinomabbakig, első rendű tűzmentesagyagjából a legdivatosabb berlini minták szerint készülnek, úgy fa, mint kőszén fűlésre és a legnagyobb tüzelés helyét alására berendezve.

Raktáron áll folyton 100 kész kályha választás végett, úgy hogy bármily nagyságú háló, látogató, vendég és más szobák részére szükségelt kályha rögtön elszállítatik és embereim által felállítattatik.

Mindennemű felvilágosítással és képes árjegyzékkel készséggel és rögtön szolgálók.

Kiváló tisztelettel

Vladár Károly

Miskolczon.